

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ.

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

Moartea Înaltului Regent Gheorghe V. Buzdugan.

Abia dacă sunt zece zile de când prin ziare s'a strecurat știrea că Înaltul Regent Buzdugan este suferind. Boala neînsemnată la început, s'a precipitat, a devenit tot mai gravă, cu temperatură ridicată. De-odată cu agravarea bolii a crescut și îngrijorarea tot mai presantă că desnodământul morții nu este departe. După grele suferințe, în dimineața zilei de Luni, la ora 7 fix, Înaltul Regent și-a dat obștescul sfârșit, după ce cu o oră și jumătate înainte a fost împărtășit cu Sf. Taine, de către preotul Stancu, dela biserica Manea Brutaru. Cât a fost bolnav a fost vizitat de membrii familiei regale, de A. S. R. Principele Nicolae, Î. P. S. Sa Patriarhul Miron, iar dintre ministri au fost aproape în permanență, câte unul sau mai mulți. Lumea ce aștepta înaintea casei știri, când i s'a comunicat moartea, a izbucnit în plâns.

Întregă țara a primit cu durere vestea trecerii la cele eterne a Regentului Gheorghe V. Buzdugan, căci a fost cunoscut și iubit ca un om de mare valoare, care a ocupat cu adevărată vrednicie demnitatea cea mai înaltă a unei țări.

În această înaltă funcțiune a ajuns prin propriile sale însușiri intelectuale și morale, încât la instituirea regentei a fost ales cu unanimă convingere că va fi un adevărat loctiitor de Rege. Țara noastră în persoana lui a avut un îndrumător iscusit, om al legii și al datoriei.

Gheorghe V. Buzdugan s'a născut la Focșani, la 10 Febr. 1867. După absolvirea studiilor juridice în București, la 14 Ian. 1892 a intrat în magistratură și avansând din ani în ani, la 5 Aug. 1924 a fost ales președinte al Înaltei Curți de Casație, demnitate ce a ocupat-o până în ziua morții Regelui Ferdinand I, când a luat împreună cu ceilalți doi membrii, conducerea Înaltei Regente.

Rămășițele pământești au fost depuse la Ateneu, de unde cu funerarii naționale au fost transportate în ziua de Miercuri, la moșia din Faraoni, iar Joi au fost depuse în cavoul familiar.

În semn de doliu toate școalele au suspendat prelegerile până după ziua înmormântării, orașele au fost pavoazate cu steaguri îndoliate, iar clopotele tuturor bisericilor au sunat în ceasurile înmormântării.

Bunul Dumnezeu îl odihnească în pace!

Ședințele Sf. Sinod și ale Consiliului central bisericesc.

I.

Miercuri, în 2 Oct. c. la ora 10 s'a redeschis sesiunea prorogată a Sf. Sinod.

A prezidat I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei.

P. S. Sa Arhiepiscopul Tit Simeonia, vicarul arhiepiscopiei Bucureștilor, întors dintr-o călătorie în Orient, citește rapoartele privitoare la calendar și sărbătorirea Paștilor, la discuțiile în chestiunea unificării bisericii ortodoxe într-o administrație generală, la înțelegerea dintre Patriarhie și biserica bulgărească pentru ridicarea acuzației de schismă pe care Patriarhia de Constantinopol a făcut-o bisericii bulgare și raportul privitor la înțelegerea Patriarhiei cu biserica din Albania.

După aceea I. P. S. Sa mitropolitul Nectarie al Bucovinei expune chestiunea cărților didactice de religie cari urmează să fie pe viitor aprobate de Sf. Sinod și nu de Mitropolii.

S'au împărțit lucrările curente.

S'a fixat data Paștilor pe 1930, la 20 Aprilie, conform înțelegerii cu Constantinopolul.

Conferința pan-ortodoxă se va ține la muntele Atos la o dată ce se va fixa ulterior.

Ședința se ridică la ora 12 jumătate.

A doua zi membrii Sf. Sinod s'au întrunit tot sub președinția I. P. S. Mitropolit Pimen al Moldovei.

S'au luat în cercetare propunerile făcute de episcopii și facultățile teologice cu privire la organizarea Patriarhiei. Observațiile în legătură cu anteproiectul de regulament pentru organizarea Patriarhiei, necesitând un studiu îndelungat, Sf. Sinod a hotărât ca vechea comisie compusă din P. S. Episcop Visarion, P. S. Episcop Roman și P. S. Nicolae al Clujului, să fie completată cu P. S. Episcop Lucian al Romanului și P. S. arhiepiscopul Târgovișteanul.

Pe baza observațiilor culese, comisia va întocmi un nou regulament.

S'a luat apoi în discuție chestiunea manualelor didactice de religie, introduse în învățământ fără aprobarea Sf. Sinod.

S'a decis ca pe viitor să se intervină la ministerul instrucției, ca nici un manual didactic de religie să nu fie aprobat de

consiliul permanent, dacă nu a fost în prealabil, aprobat de Sf. Sinod.

În acelaș timp s'a numit o comisie compusă din P. S. Episcop Stroia al armatei, P. S. arhiepiscopul Nifon Craioveanul și P. S. arhiepiscopul Andrei Crișanul să întocmească un regulament pentru cercetarea manualelor didactice de religie.

Ședințele Sf. Sinod au fost prorogate până după terminarea congresului național bisericesc.

II.

În vederea congresului național bisericesc, ce se va deschide la 14 Oct. sub președinția I. P. S. Patriarh-Regent Miron, consiliul central bisericesc, organul executiv al congresului a ținut Joi dim. ședință sub președinția I. P. S. Mitropolit Pimen al Moldovei, spre a fixa ordinea de zi și chestiunile ce se vor discuta în congres.

S'a discutat între alte chestiuni referatul asupra organizării bisericii, din punct de vedere administrativ și cultural întocmit de delegația permanentă. Raportul a fost aprobat în principiu, urmând să i-se aducă unele modificări, propuse de I. P. S. Mitropolit Bălan al Ardealului și I. P. S. Mitropolit Nectarie al Bucovinei, în sensul de a se preciza mai bine activitatea bisericii pe terenul religios moral și cultural din diferite centre bisericești.

S'a mai discutat asupra raportului privitor la alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive ale bisericii.

Raportul a fost aprobat cu unele modificări și va fi prezentat congresului național bisericesc.

În ședința de după masă consiliul central bisericesc s'a ocupat de regulamentul pentru înstrăinarea bunurilor imobile bisericești.

Până acum înstrăinarea averilor bisericești necesita o serie de formalități greoaie pentru încheierea tranzacțiilor. Procedura nu era aceeaș pentru toate regiunile țării.

Prin noua lege de organizare bisericească s'a căutat să se simplifice aceste operații și să se unifice procedura pentru întreaga țară. În acest sens s'a întocmit un regulament care a fost aprobat de consiliul central.

Consiliul a aprobat propunerea eforiei, cu privire la stabilirea cotelor cu care va contribui fiecare eparhie la înființarea fondului general bisericesc.

*

S'a hotărât tot deodată, să se intervie la Ministerul Cultelor, pentruca plata salariilor personalului bisericesc să se facă prin eforie, conform noiei legi de organizare bisericească.

*

Consiliul și-a încheiat Joi seara lucrările pregătitoare, în vederea congresului național-bisericesc.

Vizitațiunea canonică

a P.-S. Sale Episcopului nostru Nicolae în protopopiatul Cetatea-de-piatră.

IV.

Că să ajungem în cele trei parohii vizitate în ziua de Joi (12 Sept. c.) erau două drumuri; unul mai bun prin Cărbunar—Copalnic, altul mai rău prin Baia-Sprie. P. C. protopop Latiș ni-l'a ales pe acesta din urmă, ca să avem priveliști noi și mai ales să putem trece și prin satul prea vrednicului luptător național Vasile Lucaciu.

Baia-Sprie, e un orășel, pe cale de a deveni sat — destul de simpatic, locuit de mineri și poate tot așa de vechi ca și frăținesău întru nume, Baia-mare, cu deosebirea că cel mare crește, iar Spria scade, mai bine zis decade. Din mijlocul orășelului cotim pe un drum pietros spre Șisești. Pădurea de grădini, cu pomii cei mai aleși, ce se ține lanț câțiva chilometrii, nu ne lasă să observăm când lăsăm Baia-Sprie și intrăm în sat. Câteva case mai îndesate și pr. Dr. Ep. Lucaciu, fiul lui Vasile Lucaciu, cu câțiva oameni, ieșiți întru întimpinarea P. Sf. nostru, ne arată că suntem în Șisești. P. Sf. Sa s'a oprit primind și mulțumind bineventării, așa cum a făcut și în comuna Șurdești, unde preotul unit Virgil Șurani, l-a așteptat cu poartă triumfală și cu un grup mare de credincioși.

Coborâm puțin pe valea Cavnicului și ni-se și arată parohia *Plopiș*, întinsă pe costișele pitorești din stânga. La pod ne așteaptă banderii cu cai cu zurgălaie, a căror sunet copilăresc se îngână cu cel atât

de armonios al clopotelor dela biserică, trase cu multă măiestrie. Pr. Aurel *Greblea* din Făurești, administrator parohial, așteaptă cu poporul în drum, de unde duce cărarea spre biserică. Aici întimpină pe P. Sf. Sa urându-i bun sosit. Cărarea până la biserică e destul de lungă. Soarele înmuiat de aerul de dimineață și de munte, pomii încărcați, otava fragedă, cucuruzul dat în copt, bucuria credincioșilor, bisericuța de lemn artistic proporționată, cu turn svelt, din care cântecul armonios al clopotelor sună într'una, pe toți ne umple de emoții, cum noi orășenii rar le avem. Aceste emoții le revărsăm în cele câteva ectenii și rugăciunea rostită, iar P. Sf. Sa în căldura cu care cuvântează credincioșilor buni și evlavioși, dându-le atâtea sfaturi înțelepte, pe cari nu le vor uita niciodată: „Am venit cu toată dragostea mea de arhieru, căci dacă nu aș fi avut-o, nu aș fi pornit pe aceasta cale grea“. Internul bisericii e tot așa de plăcut ca și externul, prin poadoaba unui iconostas într'adevăr artistic lucrat.

Scoborând cărarea până'n drum, P. Sf. Sa se întreține cu toți credincioșii ce-l însoțesc cu alaiu. Un grup rămas în urmă, cu vorbe aspre trag la socoteală pe un invalid din sat, care a cerșit un ajutor, ceea ce considerau ei că nu cadrează cu cinstea satului.

Către ora 11 ne despărțim cu impresii neuitate de mica parohie a Plopișului, care, înainte de revenirea la ortodoxie a mara-mureșenilor, era parohie de graniță a mitropoliei noastre. Trecem podul unde călăreții făureșteni ne așteaptă. Câțiva km. de drum drept și intrăm în *Făurești*, comună încheată, partea cea mai mare lângă drum. În capul satului poartă triumfală. Fiecare poartă de casă împodobită cu flori și verdeață. În fața bisericii altă poartă de triumf, cu tot poporul în jurul ei. Primirea de aici e într'adevăr sărbătorească. Pr. Aurel *Greblea* în cuvântarea sa de întâmpinare face o comparație care stoarce lacrimi credincioșilor: „Cu toată durerea ce o am în suflet la pierderea de curând a preteșei mele, totuși văzând pe P. Sf. Voastră simt o mare bucurie“. Mai vorbește învățătorul, în numele primăriei și a celorlalte autorități.

Biserica croită cu două turnuri și cu cupolă a fost ciuntită, ca și la Copalnic, de acelaș solgăbirău șovinist, cenzurător de stil bizantin românesc. P. Sf. Sa văzând biserica așa de impunătoare, plină de credincioși, cari o cercetează cu drag întotdeauna, cuvântează cu o însuflețire ce face pe mulți să lăcrimeze de bucurie. Aceasta a impresionat îndeosebi pe dl ing. Alex. Iancu, care încă însoțea pe P. Sf. Sa, mărturisind cunoscuților din Baia-mare, că și dsa a lăcrimat, adăugând că niciodată n'a crezut că avem un popor așa de bun și credincios.

Făureștii e comuna natală a P. C. protopop Latiș.

După masă mergem la *Laschia*, parohie mijlocie, mai în jos de Făurești, o păstorește pr. Liviu *Greblea*. Suntem tot așa de bine primiți ca și în celelalte parohii, cu porți triumfale și cu popor mult. Biserica încă e împodobită, încă mai mult ca în alte locuri, reliefându-se în toate acestea iconostasul bogat sculptat, cu două icoane împărătești minunate pictate. Pe un act comemorativ păstrat în altar scrie: Această sf. biserică a fost edificată în 1857—1861 din contribuiri benevole de către poporul credincios din Laschia la indemnul lui Ioan Dolina episcop și făt, Vasile Filip cantor și curator și P. On. D. Grigore Ciocaș paroh și protopop. Intreprinzător Hogeia George din Satul-nou, iar ca ajutor lemnar, ferar, lăcătuș Tănăsică Roman. Lemnele cele mai lungi și mai groase au fost aduse din pădurea Iaderi.

Ca să avem drum mai bun reîntoarcem pe cel acum atât de cunoscut, Copalnic-Cărbunar, căci acolo se ese scoborând dela Laschia pe vale în jos.

(Va urma).

„Ajutor săcuiesc“.

În „Renașterea“ din 21 Iulie 1929 Nr. 29 am fost publicat articolul „O frumoasă serbare ortodoxă națională în Săcuime“ în care am atins chestiunea remunerației speciale de care să înfruptă clerul gr.-cath. din săcuime, din așanumitul „*ajutor săcuiesc*“. Din acest ajutor se împărtășește fiecare preot gr.-cath. din Săcuime, iar fondul e pus la dispoziția Mitropoliei din

Blaj din partea Ministerului Cultelor, iar Mitropolia distribuie ajutorul după bunul său plăc, între toți preoții, bag seama după vrednicie, variind ajutorul dela 10.000 Lei în sus, — anual.

Aceasta mențione nu a răscolit nici o interesare în sânul preoției ortodoxe preterate și nici în ziaristica noastră n'a fost încrestată. Și aceasta disconsiderare ne-a lăsat indiferenți, par'că noi am fi înbuibații salariilor grase. Și ca să fie confirmată aserțiunea noastră despre acest ajutor, care de mai mulți ani se distribuie preoților gr.-catholici din săcuime, mă provoc la cazul preoților gr.-cath. din Sf. Andrei și Sovata, dintre cari cel dintâi în an. 1928 a primit 24.000 Lei, iar cel al doilea 18.000 Lei, iar alții alte sume.

Mă întreb, că dacă preoții gr.-cath. a căror activitate românească în săcuime până astăzi se mărginea la faptul, ca să adune cât mai mulți închinători în tabăra papii dela Roma, indiferent dacă sufletul acestor închinători va fi încălzit de focul sacru al ideii naționale românești, până atunci preoțimea ortodoxă din săcuime care a fost și este sămănătorul sfintelor idealuri care va face ca cu o zi mai curând să vie la matcă românii săcuizați, pentru a căror recucerire biserica gr.-cath. nu a făcut nici un pas, preoțimea acestei biserici totuși să indulcește de acest ajutor, iară preoțimea ortodoxă cu merite incontestabile oare nu ar merita să fie împărtășită și ea din acest „ajutor săcuiesc“? Pentru ce fapte este preterată această preoțime și alintată cealaltă? Poate, că chiar aceasta preoțime ar merita să fie ajutorată, fiindcă și cu Reforma Agrară par'că soartea o persecuta, deoarece sesiunile lor preoțești au rămas neîntregite nici până la minimumul de 32 jug. parte pentru lipsă de teren (vorba să fie), dar mai cu seamă pentru motive principale, cari să aplicau cu predilecție, ori de câte ori era vorba să se aplice dreptatea socială — din partea vre-unui gr.-cath. — și față de biserica ortodoxă. Cazurile de împroprietărire a bisericilor matere și filii gr.-cath. din Valea-Nirajului grăiesc destul de elocvent pe lângă veracitatea aserțiunilor de sus. Toate parohiile și filiile lor au fost împroprietărite cu zeci de jugăre, pământ foarte bun, d. e. Sf. Andrei, Troița, Ro-

teni, Bolintineni, Crăciunești și mulțimea mare de filii, constătătoare din 2—3 familii, încât un preot greco-cat. cu 5—6 filii are peste 100 jug. sesiune, până atunci cererile noastre erau respinse pe motive ridicule. La Sovata, de pildă, am cerut și petiționat pentru sesiune bisericească și preoțească, pe la toate forurile agrare, totuși nu am fost în stare să primim nici un petec de pământ. Sesiunea gr.-cath. însă și din aceasta localitate au întregit-o până la 32 jug.

Aceste două cazuri, ajutorul săcuiesc și împroprietărirea fac răspunsul elocuent sfătosului și curiosului scriitor al articolului din „Unirea Poporului” din Blaj, care voiește să știe că „N’ar strica dacă cineva ar arăta, câți bani s’au vărsat din vistierile săcăuite ale statului pentru zidiri și catedrale ortodoxe, în cei 10 ani din urmă”. Și ca să îndestulim curiozitatea celor dela gazeta amintită le putem răspunde, că dacă vistieria statului a dat pentru clădiri de catedrale ortodoxe — în acelaș timp a dat și pentru cele gr.-cath. — prin această a înmulțit averea națională a țării și a contribuit la ridicarea monumentelor istorice; ajutorul săcuiesc și venitele sesiunilor preoțești de sute de jugăre însă ale preoțimii gr.-cath. din săcuime alimentează și înmulțește astfel de bogății private, din care țara românească puține foloase vede, fiindcă să scurg în țara ungurească, unde unul din beneficiarii acestor bogate venituri își crește copilul la universitatea din Budapesta și în familie numai ungurește se vorbește. Mai vreți răspuns mai edificător?

Revenind la chestiunea „ajutorului săcuiesc” ar fi de dorit ca Ministerul Cultelor să-l acorde și pe seama preoților noștri din Eparhia Clujului, cari servesc în Săcuime.

Correspondent.

Noul Regent. În locul mult regretatului Gheorghe V. Buzdugan, parlamentul întrunit în constituantă, în ziua de Miercuri, 9 Oct., a ales cu 445 voturi pe dl *Constantin Sărățeanu*, consilier la Inalta Curte de Casație și fost ministru de interne, ca al treilea membru al Înaltei Regențe, depunând imediat jurământul.

CUVINTE CĂTRE PREOȚI

9. Lumina lumii, sarea pământului.

(Matei 5, 13, 14).

Lumina lumii — sarea pământului; cu aceste cuvinte a caracterizat Invățătorul slujba și rostul nostru între fiii omenesți. Să luminăm cărările celor ce stăruesc în întunec și să fim elementul dătător de viață celor ce se tăvălesc în umbra morții — iată slujba la care ne-a rânduit Stăpânul.

Lumina lumii!

La început a zis D-zeu să se facă lumină, și a despărțit D-zeu între lumină și întunec, — la sfârșitul veacurilor Cel Prea Înalt va despărți pe fiii luminii de fiii întunerecului. Intre aceste două margini a vieții universale trimișii lui D-zeu au căutat din răspuțeri să învingă puterea întunerecului, să lumineze cărările lumii.

Ci oamenii „au iubit mai mult întunecul, decât lumina, și nu vor să vină la lumină, ca să nu se vădească faptele lor cele rele”. Și văzând Tatăl ceresc aceasta stăruință în păcat a oamenilor, a trimis pe Fiul său, ca să fie vecinica lumină în lume și să nimicească puterea aducătoare de putrezire și descompunere a morții.

Și în Dumineca Cincizecimii în limbi de foc s’a pogorât asupra Apostolilor puterea și înțelepciunea Duhului Sfânt. În limbi de foc: căldură și lumină dătătoare de viață. În ordinea vieții materiale orice viață este condiționată de lumina și căldura soarelui; în ordinea sufletească viața „adevărată” e condiționată de căldura și lumina răspândită de purtătorii luminei celei vecinice, de preoți.

Noi suntem lumina lumii; rostul nostru între oameni îl simbolizează așa de frumos obiceiul din ziua Invierii, când fiii sufletești își aprind luminările din lumina preotului, care stă în ușa altarului, îmbrăcat întru toată strălucirea demnității sale mai presus de fire. Un sat întreg, sute de oameni, de ființe nemuritoare, fii ai Tatălui Ceresc se încălzesc și se luminează la lumina ce o răspândește preotul; nu trebuie prin urmare să ne amintim cu frică și cu cutremur cuvintele de mustrare a Invățătorului. „Deci dacă lumina care este întru

tine, este întunec, dar întunecul cât va fi?“

Noi suntem tot atâtea faruri așezate pe țărmul împărăției lui Dumnezeu la locurile cele primejdioase ale mării acestei vieți. S'a stins lumina farului? Corăbiile ce se apropie cu atâta dor de țărmul mântuirii merg spre primejdie sigură, spre pierzare cumplită; în cel mai bun caz, dacă stăpânul și cârmaciul corăbiei a observat lipsa luminei farului, — și ce puțini sunt cârmacii vigilenți și deplin orientați asupra situației stâncilor aducătoare de pierzare, — dacă cârmaciul a observat lipsa luminei, va ținea corabia în largul mării, așteptând lumina dimineții, spre a se putea apropia de țărmul dorit. Și în acest caz îngrijitorul farului rămâne vinovat de a fi întârziat sosirea la țărm a celor ce doreau aceasta din tot sufletul.

Noi suntem lumina lumii; la aceasta lumină se vor vădi faptele cele bune și faptele cele rele ale oamenilor. Împărăția întunecului nu trebuie să mai dăinuiască, Mântuitorul ne-a rânduit lumină în lume, ca să vădăm lumea de păcat. Ori cât păcatul ar căuta să se ascundă în întunec, lumina noastră îl va vădi și îl va arde. Păcurarul în munte ține departe de turma lui lupii flămânzi prin focuri de veghe și gospodarul cuminte alungă cu tăciuni aprinși sălbătăciunile, cari vor să-i nimicească holdele. Păstorul cel bun ne-a rânduit pe noi focuri de veghe; în fiecare sat este un preot, la lumina atâtor focuri vor îndrăzni lupii să se apropie de turma cuvântătoare?

Împărăția lui D-zeu este luptă; în lupta aceasta preoții suntem reflectoarele așezate la locuri potrivite spre a ține la lumină faptele dușmanului, ce le plănuește împotriva noastră sub scutul întunecului. Credincioșii noștri sunt tot atâția ostași a împărăției lui D-zeu așezați în primele tranșee. Învățăturile Mântuitorului sunt arme puternice împotriva dușmanului și deși armele acestuia încă sunt puternice și ne-numarate, la lumina zilei dușmanul poate fi ținut departe și alungat. Dar vine noaptea; și dușmanul iubește așa de mult întunecul; sub scutul lui el poate pune în aplicare împotriva noastră toate uneltirile

violente. Ostașii sunt obosiți de ostenețele zilei, pleoapele lor se închid spre somn; obligamentul străjuirii ne rămânea nouă, preoților. Lumina ce o răspândim noi va face din întunec zi și dușmanul își va recunoaște neputința și se va retrage rușinat. Oamenii pot să-și îndeplinească rosturile lor aici în lume după voia Tatălui ceresc numai la lumina învățăturilor creștine, răspândite prin mijlocirea noastră, a preoților.

Noi suntem lumina lumii!

Și sarea pământului.

Chimiștii se întreabă adeseori îngrijorați, ce s'ar întâmpla cu enorma cantitate de apă stătătoare din oceanuri, dacă printr'o minune ar înceta de a mai exista munții de sare din adâncul apelor? S'ar strica; și deodată cu ea s'ar nimici orice viață de pe pământ. În ordinea sufletească noi suntem sarea pământului.

Ce este sarea? Un lucru aproape de nimic, ce se găsește în cantități enorme, un lucru nebăgat în seamă, care e totuși indispensabil, căci ea dă gust mâncărilor și împiedecă stricarea acestora.

Intocmai ca și sarea și noi suntem indispensabile pentru viața omenească. Adecă nu noi, ci harul lui D-zeu, pentru mijlocirea căruia suntem chemați, și cuvintele Lui, răspândirea cărora e datoria noastră. Doctrina creștină dă gust vieții omenești, căci numai ea poate pune acțiunile omenești în raport cu vecinicia, poate coordona interesele omenești pentru scopuri mărețe, zădărnicia cărora nu va putea fi trasă de nimeni la îndoială. Numai ea ne poate feri de stricăciune; păcatul are totdeauna înfățișare frumoasă, seducătoare, ademenitoare și numai la lumina învățăturilor d-zeești putem descoperi uricimea lui.

Meniți să luminăm cărările oamenilor și să conservăm vigoarea lor sufletească pentru scopul măreț de a umbla pe drumul ce duce la D-zeu — preoții ne dăm pe deplin seama de răspunderea grea ce ne apasă? Mântuirea unei lumi depinde de noi.

Noi suntem sarea pământului și lumina lumii.

Pr. Ion Goron.

CRONICĂ

— *Congresul național bisericesc s'a amânat pentru 18 Noemvrie a. c.*

Sfințire de biserică. Duminecă în 20 Oct. a. c. se va face sfințirea bisericii din Valea-Drăganului (Sebeșul-mare) jud. Cluj, de către P. Sf. Sa Episcopul Nicolae.

Predică în biserică catedrală din Cluj. Duminecă, 6 Oct. c. a predicat C. S. pr. I. Cociuban, paroh în Cluj; Duminecă, 13 Oct. c. a predicat C. S. pr. Dr. Ioan Pașca, prof. de teologie; iar Duminecă, 20 Oct. c. va predica C. S. pr. Dr. L. G. Muntean, prof. de teologie.

Dela Academia Teologică. Joi în 10 Oct. c. s'a făcut deschiderea noului an de studii la Academia noastră teologică. Despre desfășurarea frumoasei solemnități vom publica amănunte în numărul viitor.

Hirotoniri. În zilele de 26—28 Sept. a. c., sub decursul sf. liturgii săvârșită în capela episcopală, P. Sf. Sa a hirotonit întru preot pe tânărul *Dionisie Gog*, abs. al Acad. Teol. din Cluj, pentru parohia Olpret, iar pe *Constantin Brișan*, pregătit pe cale extraordinară, pentru parohia de munte Dealul-Calului.

Vizitațiune canonică. P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae, însoțit de revizorul eparhial, Duminecă în 6 Oct. c., a vizitat neanunțat parohia *Someșul-cald*. Participând la sf. liturghie oficiată de prot. D. Antal și parohul locului Onisim Rus, la priceasnă a predicat despre cercetarea bisericii, mănecând din faptul că erau puțini credincioși la biserică. Lipseau aproape de tot copiii, cari în schimb umpleau ulița dinaintea bisericii. E și dureros că, după-ce s'au trudit să-și ridice o frumoasă biserică, nu o cercetează cum se-recere, nici cei mari nici copiii. I-a sfătuit părințește să-și înfrumusețeze biserica, pictând iconostasul, apoi să zidească o casă parohială, cunoscându-se spiritul lor de jertfă, atât din cele contribuite la zidirea bisericii, cât și din fapta credinciosului Pop, care singur a donat un clopot. Credincioșii au ascultat cu evlavie cuvântarea plină de învățătură a P. S. Sale

și nădăjduim că vor traduce și 'n fapte po-vețele primite.

Serbările din Turda din cauza boalei plină de îngrijorare a Inaltului Regent Gh. Buzdugan au fost frânte în două, partea de desvelire a monumentului Dr. Ioan Rațiu, s'a amânat neputând participa dnii ministrii, iar adunarea „Astrei“ s'a ținut. Înjumătățirea serbării a făcut să scază mult importanța adunării generale a „Astrei“, decurgând în monotonia oficială a adunărilor culturale de după război, cu toată frumusețea discursurilor și conferințelor ce s'au rostit, între cari s'a remarcat discursul de deschidere al dlui președinte V. Goldiș, despre conlucrarea dintre politică și cultură, și conferința dlui prof. univ. Bogdan-Duică, despre trecutul orașului Turda. Adunarea a fost premersă de deschiderea expoziției industriale și agricole, organizată de Camera industrială din Cluj și Camera agricolă din Turda. Deschiderea s'a făcut prin o frumoasă cuvântare a dlui Dr. Valer Moldovan, președintele Camerei de agricultură. Expoziția a fost foarte reușită, atât ca materiale expuse, cât și ca aranjare. Mai impresionantă a fost o neprețuită colecție de tablouri de pictori străini și indigeni, toate având ca subiect munca.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ
Nr. 6673/1929.

AVIZ

O bogată și prea frumoasă literatură religioasă, cu multe adevăruri istorice, alcătuiind o comoară de pilde și îndemnuri bune, este monumentală operă „*Viețile Sfinților*“, al cărei cel mai reușit text se află în rusește, tomurile Sf. Dimitrie al Rostovului.

În dorința de a pune la îndemâna oricărui un text lesne de înțeles, tipărit cu caractere latine, în limba curată moldovenească, Arhiepiscopia Chișinăului a îndemnat și sprijinit apariția primei cărți de acest fel și anume „*Viețile Sfinților*“ așezați în calendar dela 1—15 Maiu, urmând ca în viitor să mai tipărească încă 23 asemenea cărți, cuprinzând toți sfinții calendarului pe întreg anul. Cartea are 398 pagini și costul ei e de Lei 200.

Nădărdum, că bisericile și mănăstirile din cuprinsul de Dumnezeu păzitei eparhii a Clujului, vor avea nevoie de câte 1 exemplar din această lucrare. Chiar preoții și cântăreții ar trebui să posede în biblioteca lor personală câte un exemplar. Ediția e mică. S'au tipărit numai 3000 exemplare și credem că în curând se vor desface, astfel, ca cei dornici de a avea această lucrare să și-o comande din vreme dela Consiliul eparhial Chișinău, secția culturală. Cluj, la 2 Octomvrie 1929.

Consiliul Eparhial.

Nr. 6280/1929.

Mulțumită publică.

La fondul pentru zidirea Catedralei am mai primit următoarele danii și colecte:

Industria Sârmei S. A. Cluj	10.000 L.
Iosif Iancu, dir. gl. București	3.000 "
Ocolul Silvic, Târgu-Neamțului	1.000 "
" " Șomcuta-mare	540 "
" " Teghina	205 "
" " Zălau	140 "
Total	14.885 L.
Colecta anterioară	4.663.306 "
Total general	4.678.191 L.

Marinimoșilor donatori le exprimăm mulțumita noastră și pe această cale.

Cluj, la 1 Octomvrie 1929.

Consiliul Eparhial.

Nr. 426—1929.

3—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *capelan* pe lângă preotul Zaharie Lupu din parohia de cl. I. *Hodac* din protopopiatul Reghin, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune paroh. 8 jug. loc cultivabil.
4. Dreptul de pășunat a două vite în pădurea bisericeii.
5. Dela 280 familii câte o felderă de cucuruz sfărmat ori echivalentul în bani.
6. Dela 430 familii câte una zi de lucru, ori echivalentul în bani.
7. Lemne de foc din pădurea bisericeii.
8. Toate venitele stolare.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile cu documentele prescrise oficiului nostru în termenul fixat și cu avizul nos-

tru se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Fiecare concurent își va prezenta și învoirea dela P. S. Sa Episcopul nostru.

Reghin, la 20 Septembrie 1929.

In înțelegere cu consiliul parohial și cu preotul Z. Lupu.

I. Maloș, protopop.

Nr. 1044/1929.

2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a *Mociu* (gara Apahida) protopop. Cluj, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Casa parohială veche în stare bună.
3. Sesiune parohială 29 jug. arător, 3 jug. fânaț.
4. Mierță mică și zi de lucru, după fum.
5. Stolar: botez 10 Lei, cununie 50 Lei, înmormântare 80 L., sfeștanie 20 L., maslu 50 L., slujbă cu prescură 20 L., fără 50 L.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta actele reglementare la acest oficiu și se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi luați în candidare.

Mociu, 1 Octomvrie 1929.

Consiliul parohial.

Cluj, 2 Octomvrie 1929.

Oficiul protopopes.

Pictură bisericească.

Am onoare a aduce la cunoștință onor. preoșimi, că execut în mod ireproșabil: **icoane, pictură bizantină în interiorul bisericii, artă decorativă și orice lucrări atingătoare de această branșă**, fiind specialist în arta aceasta, executând lucrări la cele mai importante biserici și teatre din țară. — Se garantează de toate lucrările executate de mine, fiind lucrute cu materialele cele mai superioare.

În speranță că voiu fi onorat cu încredere, semnez — cu toată stima:

P. PISCARIOV,

Pictor, Profesor Academic

București, Str. Logofătul Iordan nr. 39.

4—10